

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Rózsakerti Zsolt ügyvéd, eseti gondnok által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) felperesnek - a Dr. Borda László hivatalvezető által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. január 12. napján kelt 1.P.20.339/2011/33. számú ítélete ellen a felperes által 37. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes egy büntetőügy kapcsán az államtól 1.000.000 forintot meghaladó összegű kártalanításban részesült, amelyet cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezése miatt az O-nél vezetett gyámhatósági fenntartásos betétkönyvbe helyeztek el.

A felperes 1991. júniusában szakközépiskolai érettségit szerzett, majd az E Főiskoláján művelődésszervező szakon három évfolyamot elvégzett, amelynek során német nyelvet is tanult. 1995-96-ban üzletvezetői szakképesítést szerzett.

A felperes 2009. július 27-én kérelmet terjesztett elő a Z Gyámhivatalhoz a nevére szóló fenntartásos betétkönyvben lévő 1.646.336 forint és kamatainak az E Banknál vezetett bankszámlájára történő átutalása iránt azzal az indokkal, hogy ebből az összegből 300.000 forint felhasználásával a Z, H utca 00. szám alatti lakóingatlanát kívánja felújítani, 700.000 forintot pedig felsőfokú tanulmányai n-i folytatása megkezdésének költségeire igényelt. Kérelme kedvező elbírálása esetére fellebbezési jogáról lemondott.

2009. július 28-án a felperes hivatásos gondnoka, Sz.T-né ugyancsak megjelent a gyámhivatalnál és előadta, hogy tud a gondnokoltja pénzfelvételi szándékáról mind a lakásfelújításnak, mind a tanulmányok folytatásának költségei iránti kérelme

tekintetében. A felperes érdekében állónak, szükségesnek és indokoltnak tartotta a felperes számlájára 1.000.000 forint átutalásának engedélyezését. Ilyen tartamú határozat meghozatala esetén fellebbezési jogáról ő is lemondott.

A Z Gyámhivatal 2009. augusztus 05-én kelt 4642-3/2009. számú határozatával az engedélyt megadta és úgy rendelkezett, hogy a gondnok vegye fel az O Banktól a fenntartásos betétkönyvből az 1.000.000 forintot és azt a gondnokolt nevére szóló E Banknál vezetett számlára fizesse be. Megszabta azt is, hogy abból a gondnokolt 300.000 forintot lakásfelújításra, 700.000 forintot N-ba utazása, illetve létfenntartása költségeire fordíthatja. Megállapította, hogy a határozat a közléskor jogerős és végrehajtható.

A felperes az ilyen módon bankszámlájára került összeget nem a megjelölt célra fordította.

A felperes eseti gondnoka által előterjesztett keresetében közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése címén a gyámhivatal eljárása miatt az alperes kötelezését 1.000.000 forint kártérítés és annak 2009. augusztus 5-től a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni arra hivatkozással, hogy a felperes gondnokság alá helyezése és elmebeli állapota miatt a gyámhatóság nem járt el megfelelő körültekintéssel akkor, amikor a pénz felhasználását engedélyezte. Az alperes jogellenes határozata olyan helyzetet teremtett, amelyben a pénzfelhasználás célhoz kötöttsége nem volt biztosított.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és megállapította, hogy a le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a gyámhatóságnál rendelkezésre álló előzményi iratok között kezelt iskolai végzettséget igazoló iskolai bizonyítványlapok, illetőleg a felperes lakásául szolgáló építmények állagára vonatkozó hatósági bizonyítvány adatai alapján a gyámhivatal meggyőződött arról, hogy mind a gondnokolt felperes, mind a gondnoka által előterjesztett kérelem és azok indokai elfogadhatóak és a gondnokolt jólétét szolgálták volna. Erre tekintettel a gyámhatóság határozata megfelelt a Gyer. 149.§ (1), illetőleg a Ptk. 20/C.§-ában foglalt rendelkezéseknek, eljárása nem volt jogellenes és hiányzott a kártérítési feltételek közül a vétkesség is, amelyre figyelemmel a felperes kereseti kérelmét, mint megalapozatlant elutasította.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése iránt. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban is előadott álláspontját, hogy a Z Gyámhivatala a felperest, mint korlátozottan cselekvőképes személyt jogszabálysértően jogosította fel a pénzfelhasználására. Kifejtette azt az álláspontját, hogy a korábbi tanulmányok 1996-2000 közötti időszakra tehetőek, amelyek már előzményi iratként nem lettek volna elfogadhatóak, minimálisan elvárható lett volna a felperes felhívása annak igazolására, hogy felvételre került az általa megjelölt külföldi

tanintézménybe. Az építkezéssel kapcsolatban helyszíni szemle hiányára és arra utalt, hogy legalább egy költségvetés beszerzése indokolt lett volna a tervezett beruházás várható költségeire. Álláspontja szerint a gyámhivatal jogszabálysértő módon rendelkezett határozatában a számadás módjáról is, jogellenes határozata olyan helyzetet eredményezett, amelyben a pénzfelhasználás célhoz kötöttsége nem volt biztosított, és azzal, hogy az 1.000.000 forintot nem a célnak megfelelően költötte el a felperes, a gyámhivatal a felperesnek kárt okozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján a következőkkel egészíti ki:

A felperes az 1995/96-os tanév I. és II. félévében az elsőfokú ítéletben rögzítetteken túl a J Tudományegyetem BTK Művelődésszervezői szakán is jó illetve közepes eredménnyel folytatott tanulmányokat.

A felperes által a gyámhivatali eljárásban csatolt, a N Megyei Jogú Város Gyámhivatala megkeresésére a n-i K Kórház Pszichiátriai Osztályának főorvosa által 2009. április 08-án adott válaszirat szerint a felperes „...vonatkoztatásos típusú hasadásos elmebetegség kórismével áll nyilvántartásukban. Mentális állapota alapján megállapítható, hogy a fent nevezett érdekképviseleti készsége, ügyei önálló viteléhez szükséges belátási képessége megtartott, cselekvőképességet korlátozó gondnokságának fenntartását nem javasolom.

A felperes a 2009. július 27-én előterjesztett kérelme összegét utóbb 1.000.000 forintra leszállította. A kérelem indokainak megjelölésekor hivatásos gondnokát és a gyámhatóságot is megtévesztette, nem a pénzfelvétel valós indokait adta elő.

Az így kiegészített, egyébként helyesen megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetések és az elsőfokú bíróság érdemi döntése is helyes, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben arra utal a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések alapján a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti kereset megalapozottságához szükséges feltételek a perbeli esetben nem álltak fenn.

A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg a jogalkalmazó szerv kártérítési felelősségét. A tévedések súlyának értékelésére általában akkor kerül sor, amikor a jogalkalmazásnál tényállást kell megállapítani, jogszabályokat kell értelmezni és ezek egybevetésével kerül sor a döntés meghozatalára.

A perbeli esetben eljáró gyámhivatal által megállapított tényállás alapján a döntés meghozatala mérlegelési tevékenység eredménye volt. Az eljáró gyámhivatal a Gyer. 149.§ (1) bekezdése, valamint a Ptk. 20/C.§-a alapján a felperes iskolai végzettségére és a felperes által folytatott tanulmányok mibenlétére vonatkozóan rendelkezésre álló iratok, a felperes által lakott épület vonatkozásában kiadott igazolás, továbbá a n-i K Kórház Pszichiátriai Osztálya által adott válaszirat tartalma alapján helyesen és okszerűen mérlegelte a felperes és gondnoka kérelmét olyképpen, hogy annak teljesítése megvalósulása esetén a gondnokolt jólétét szolgálja. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a gyámhatóság részéről jogszabály téves értelmezése, illetőleg a bizonyítékok téves értékelése sem valósult meg, az eljáró gyámhatóság 2009. augusztus 5-én kelt határozata ezért az alperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti felelősségét kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés hiányában nem alapozhatja meg. Egyetértett a másodfokú bíróság az alperes fellebbezési ellenkérelmében írtakkal abban a tekintetben is, hogy az a körülmény, hogy a felperes a döntéshozó hatóságot, illetőleg a gondnokát szándékosan és tudatosan megtévesztette a pénzfelvétel indokait illetően - nem eshet az alperes terhére.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és személyes költségmentességére tekintettel a fellebbezésére le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. A felperest az eljárás során eseti gondnok képviselte. Az eseti gondnok díját Gyer. 141.§ (3) bekezdése alapján a kirendelő gyámhatóság állapítja meg. A pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, egyéb megtérítendő költségről a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2012. június 14.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró